

skede at sætte udenfor — det er dem, der i denne Sag ere de mest reaktionære, dem, som staa med Hartkornsinteresserne, Godsejerinteresserne bag sig. Jeg tror, det vil falde det ærede Medlem fra Løvel lidt vanskeligt at slaa fast, at i denne Sag er det Estruppere, der have stemt sammen med os, og skikkelige, medgørlige Højremænd, der have stemt sammen med dem, naar det i denne Sag er det ærede Medlem fra Svendborg, der indirekte stemte sammen med ham, og det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds (Birck), der stemte sammen med os. Jeg tror, det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds egentlig godt kunde have sparet sig den Tale, han holdt i Dag. Jeg tror ikke, han skal være bange, han skal ikke frygte noget. (Afbrydelse). Nej, det skal han slet ikke. Det er ganske urimeligt, for Sagen er saa klar og god ogsaa for forstaaende Højrevælgere, at de ville forstaa, at der ingen Magt er i Delegationens Angreb paa den Fløj af Højre. Hvis Højre er nogenlunde tænkende Væsener, behøver en Mand, der repræsenterer de Højremænd, ikke at forsvare sig for det, han gjorde i Lørdags. Nej, han kan gaa aggressivt til Værks og angribe dem, der gik sammen med Delegationen. Trekanten vil derfor ikke kunne køres op ved den Lejlighed. Det ville baade Højre- og Venstrevælgere, baade By- og Landvælgere, alle tænkende Vælgere forstaa, at Stillingen i Lørdags Eftermiddags var den, at de Herrer fra Delegationen vare saa ufrindsede, at de stemte for at standse en videre Forhandling om 5. Juni-Grundloven, og at end ikke alle Højremænd kunde følge dem paa deres reaktionære Bane. Det, at nogle Højremænd brød ud og vilde fortsætte med en Forhandling om 5. Juni-Grundloven, stemplede yderligere, hvor reaktionære de Herrer ere. Her vender Trekanten sig ganske imod sig selv og ødelægger den tidligere Brug i Vinter af denne Trekant.

Det ærede Medlem fra Æbeltoft (N. Neergaard) bebrejdede de Radikale og Socialdemokraterne, særlig den radikale Regering, som nu har ført Grundlovssagen frem og eventuelt er rede til at tage en Kamp op om den, at det var en daarlig Taktik at samle alle Militærforligets Venner om Landstinget mod Grundlovsforandringen. Jeg kan der først henholde mig til, hvad jeg sagde i Fredags, straks ved det ærede Medlems Tale, at de Folk, de Førere, der som de ærede Medlemmer for henholdsvis Æbeltoft (N. Neergaard) og

Ringkøbing (J. C. Christensen) have sluttet det ene Forlig efter det andet med Landstinget, det ene daarlige Forlig efter det andet og nu sidst det allerdaarligste, Militærforliget, at de Førere, de Politikere ere ikke meget værd som allierede i en Kamp for Folkets Rettigheder, og at de maa vist helst undværes. Vi maa nu nære Frygt for, at naar det en Gang gælder og vi først havde sejret og Sejren skulde benyttes og forfølges, de saa vilde falde os i Ryggen. Det have de gjort før. Vi vare med til at hjælpe dem til Magten, med til at hjælpe dem til at gennemføre Parlamentarismen.

Nu ser jeg, det ærede Medlem fra Ringkøbing har sagt: Ja, men i 1901 og Aarene derefter tænkte heller ikke Socialdemokraterne paa at rejse Grundlovskravet. Det ærede Medlem har baade i Tale og Skrift gentagende henvist til en Udtalelse af Socialdemokraternes Finanslovsordfører, det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen), der gik ud paa, at nu efter 1901 var Grundloven i gode Hænder, og vi behøvede ikke at være optagne af Arbejdet for at værge den. Det er fuldkommen rigtigt, det sagde Socialdemokraternes Ordfører den Gang. Det var det store, som skete i 1901, at medens vi hidtil havde maattet værne den bestaaende Grundlov mod Angreb paa den, vare vi fri derfor efter 1901. Nu var den i gode Hænder, som vi vidste vilde respektere Parlamentarismen og Grundloven. Men derimod sagde det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds ikke, at Venstre skulde opgive sine Programfordringer. Tværtimod gik hele vor Politik ud paa at styrke og støtte Venstrereformpartiet, som var kommet til Magten, i at fastholde dets Programpunkter, idet der naturligvis kunde forhandles om alle Detailler. Hvis Landstinget havde bøjet sig, var det godt, men hvis det ikke havde gjort det, havde vi haft Kampen ikke for at værne den bestaaende Grundlov, men for at skabe en bedre. Det var den Politik, vi mente, at Venstrereformpartiet skulde have ført. Det skulde have fastholdt Venstres Krav og Principper i Skattespørgsmaalet, i Retsreformsørgsmaalet, i det kommunale Valgretsspørgsmaal. Det skulde have fastholdt det ogsaa paa alle andre Omraader. Hvis det havde gjort det og Landstinget ikke godvilligt havde bøjet sig, havde vi haft Kamp. Saa stod det ærede Medlem fra Ringkøbing allieret med det ærede Medlem fra Æbeltoft og støttet af de Radikale og So-